

[Arbejds- og Socialministeren.]

Omfang selv forhandler sig til Rette, foreslaas det, at Mæglingmændene normalt først træder til paa det Stadium, hvor Forligsmændene efter den gældende Lov kan træde til, det vil sige naar Forhandlingerne er sluttet uden Resultat. Forligsmændene kan da i Stedet for selv at forsøge Mægling efter Begæring af en af Parterne — men ogsaa kun efter Begæring — bestemme, at Forhandlingerne skal genoptages med en Mæglingmand som Forhandlingsleder. Det foreslaas endvidere, at Forligsmanden i de Tilfælde, hvor han kan henvise en Sag, hvori han har paabegyndt Mægling, til fornyet Forhandling mellem Parterne, med Billigelse af disse eller af en af dem kan bestemme, at disse Forhandlinger skal føres med en Mæglingmand som Forhandlingsleder. I særlige Tilfælde, hvor det drejer sig om større faglige Omraader af viderekækkende Betydning, foreslaas det dog at lade Mæglingmanden træde til som Forhandlingsleder allerede under Forhandlingerne i Underorganisationerne.

Mæglingmanden skal føre Forsædet under Forhandlingerne og derunder drage Omsorg for, at de rejste Krav underkastes en virkelig Realitetsbehandling. Mæglingmanden skal herved søge at formaa Parterne til at blive enige om de foreliggende Spørgsmaal. Opnaas Enighed ikke, skal Mæglingmanden efter Forslaget afgive en Rapport til Forligsinstitutionen, indeholdende et objektivt Referat af det under Forhandlingerne passerede. Forligsinstitutionen kan derefter eventuelt bestemme, at Forhandlingerne vil være at genoptage under Mæglingmandens Forsæde.

Det er forbundet med betydelige Vanskeligheder at skønne over, hvilket Antal Mæglingmænd der vil vise sig at være nødvendigt. Man maa derfor til en vis Grad prøve sig frem, og det er derfor foreslaaet, at Antallet fastsættes til indtil 12. Om Mæglingmændenes Udnævnelse, Funktionstid m. v. gælder lignende Regler som for Forligsmændene.

Af Hensyn til Betydningen af, at Mæglingarbejdet er afsluttet senest paa det Tidspunkt, da Arbejdsstandsning i Henhold til de herom afgivne Varsler kan iværksættes, er der foreslaaet indføjet en Bestemmelse om, at det ved Arbejdets Tilrettelæggelse bør tilstræbes, at Forhandlingerne kan være afsluttet og eventuelt Mæglingforslag fremsat inden dette Tidspunkt.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lov-

forslaget til det høje Tings hurtige og villige Behandling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Benzinafgiften*. Lovforslaget gaar ud paa at forhøje den Benzinafgift, der tilfalder Kommunerne til Vejarbejder, fra 17 til 27 Øre pr. Liter. Det er i og for sig med Beklagelse, jeg fremsætter Forslaget om en saadan Forhøjelse, men den maasiges at være i høj Grad nødvendig. Kommunerne vil jo nemlig komme ud for meget betydelige Udgifter til Vejarbejder i de nærmest kommende Aar. Ikke blot har det været nødvendigt at udskyde Vejarbejder under Krigen paa Grund af Materialeangel, saaledes at Vejene nu i nogen Grad er forsømte, men dertil kommer, at Omkostningsniveauet er væsentlig højere nu end før Krigen og formentlig vil vedblive at være det, saaledes at ogsaa det normale Vejbudget vil blive væsentlig højere end før Krigen.

De nuværende Motorafgifter indbringer, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, langt mindre Beløb end normalt, og Staten kan ikke i det lange Løb blive ved at staa i Forskud med de betydelige Beløb, her er Tale om.

Det er foreslaaet, at den midlertidige Forhøjelse skal gælde indtil Udgangen af Finansaaret 1946—47. Man erkender derved det berettigede i den Kritik, der ogsaa er fremkommet her i Tinget, over at de midlertidige Afgiftslove udløber midt i et Finansaar, saaledes at Finanslovens Indtægts-side bliver ufuldstændig. Derfor har man ogsaa ment det rigtigt at affatte Loven saaledes, at den udløber med Udgangen af Finansaaret.

For saa vidt dette Lovforslag bliver vedtaget, vil de samlede Benzinafgifter herefter i alt udgøre 34 Øre pr. Liter, hvoraf 5 Øre tilfalder Statskassen og 2 Øre medgaar til Dækning af Udgifterne ved forskellige Broer og Anlæg i Forbindelse dermed. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at den nu gældende Benzinpris kan bære den foreslaaede Afgiftsforhøjelse af 10 Øre pr. Liter; der bliver altsaa ikke Tale om nogen Prisstigning som Følge af Afgiftsforhøjelsen. Tværtimod har det, som bekendt, været